

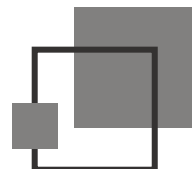
PETRKLÍČ

Milí bratři a sestry!

Chýlí se nám ke konci školní rok a naše děti se už těší na prázdniny, vy starší na dovolené a čas strávený společně s vašimi blízkými při zotavení a odpočinku. Je to také příležitost ohlédnout se za tím, co se v uplynulém roce událo v naší farnosti. K prvnímu svatému přijímání letos přistoupilo 19 dětí a 2 dospělí. Výuky náboženství se účastní 72 dětí, kromě kněze vyučují také 2 katechetky. V nedělních katechezích pro předškolní děti se střídají 4 maminky. V kalendářním roce 2023 bylo 20 křtů, 3 dospělí přijali svátost biřmování a byly uzavřeny 4 sňatky. Kromě farního kostela v Kuřimi a filiálního kostela v Moravských Knínicích se pravidelně konají nedělní bohoslužby také v kapli sv. Dismase v kuřimské věznici, v České a Jinačovicích bývají bohoslužby jen příležitostně. O aktivitách ve farnosti Vás pravidelně informujeme v ohláškách, elektronicky a pozvánky zařazujeme i do Petrklíče. Následně se na webových stránkách farnosti vystaví fotografie z proběhlé akce a v Petrklíči pak otiskneme ohlednutí za akcí nebo zprávu s postřehy z jejího průběhu. Nově se významnější akce inzerují také na webu našeho děkanství (o tom se více dočtete v článku jáhna Václava Kotláře z Tišnova, který děkanské stránky spravuje), a ty nejvýznamnější akce, zvláště pokud mají nadfarnostní ráz, se inzerují také na webu biskupství brněnského. O vybraných aktivitách zasíláme rovněž reference pastoračnímu středisku biskupství, například letos máme v rámci diecézních projektů vykázat kurz Mission Possible, který na kuřimské faře probíhal od ledna do března pro 29 účastníků ze 7 farností. Tento kurz má být navíc představen 19. října na pastoračním veletrhu naší diecéze, který se bude konat na Biskupském gymnáziu v Brně.

Pastorační činnost musí být samozřejmě zajištěna ekonomicky. V roce 2023 farnost hospodařila s 2 707 738 Kč, z toho největší složkou příjmů byly dotace ve výši 1 387 000 Kč, na druhém místě pak obdržené dary ve výši 719 837 Kč. Celkové výdaje v roce 2023 byly 2 411 209,63 Kč, z toho na opravy bylo vynaloženo 1 580 447,34 Kč (především se jednalo o opravy kostela v Moravských Knínicích a fary v Kuřimi), na realizaci dotačních projektů (Den národnostních menší, Noc kostelů, činnost chrámového sboru, dětské scholy aj.) jsme vyčerpali 421 381,50 Kč a na provoz farnosti (energie, daně, pojištění, bohoslužebné potřeby, režie) bylo třeba 409 380,79 Kč. Zůstatek 296 528,37 Kč v tomto roce využijeme na opravy fary: již jsme dokončili opravu dláždění chodníku na farním nádvoří a fixaci klenby ve sklepě, dále plánujeme opravu komínů (aby se zdivo nezřítilo, byla v předchozích letech prozatímně ubourána povětrnostními vlivy narušená část komínů nad střechou), opravu trámového zastropení fary (po mnoho let díky vadné krytině a prorezavělým klempířským prvkům u komínů docházelo k zatékání do půdního prostoru) a chtěli bychom také opravit podlahu v klubovně a předsíni fary, aby se předešlo napadení dřevomorkou. Rozpočtované náklady na tyto zamýšlené opravy jsou vyčísleny na 1 266 245 Kč. K tomu je třeba ještě počítat s dalšími nutnými výdaji, například oprava zvonů v Moravských Knínicích v květnu tohoto roku nás stála 15 476 Kč.

Jsem vděčný za veškerou pomoc a podporu, kterou farnosti poskytujete, a to jak v pastorační práci, tak i manuální pomocí a finančně. Společně se nám daří udržovat prostředí pro posilování a předávání víry, zrání našich osobností a formaci mladé generace. Ať Vám Bůh žehná a vede Vás po cestách spásy. To nám všem ze srdce přeji a vyprošuji.

P. Jaroslav Filka

Setkání pastorační rady farnosti

Dne 5. 6. 2024 se v prostorách fary opět uskutečnilo setkání PRF. Nejprve byla zhodnocena proběhlá akce Den rodin z hlediska její návštěvnosti a ohlasu u návštěvníků. Byla oceněna organizace programu, podpora sponzorů v čele s městem Kuřim, stejně jako kvalita vystupujících účastníků. Rada se dále zabývala závěrečnou přípravou bezprostředně nadcházejících událostí Noc kostelů a Farní piknikový den, které se odehrály o víkendu 7. 6. – 9. 6. 2024. Otec Jaroslav seznámil radu s projektem pastorační veletrh, kterého se naše farnost zúčastní v Brně na podzim letošního roku. Velkou část zasedání jsme se pak věnovali přípravě dotazníku pro farníky. Rada se opět sejde na konci léta, a proto všem přejeme krásné prázdniny.

Eva Fialová

The Chosen s českým dabingem na TV Noe

Rekordy trhající a davy přitahující seriál *The Chosen* (Vyvolení) ze Spojených států amerických je odnedávna dostupný s českým dabingem. K vidění je od 6. dubna na TV Noe. Každou sobotu od 20:05 je zde vysílána jedna epizoda tohoto úspěšného a velkolepého crowdfundingového projektu o životě Ježíše Krista (nyní je promítána jeho druhá série). Aktuálně je již ve Spojených státech představována čtvrtá série tohoto seriálu a během nejbližších měsíců by měla být stejně jako předešlé přístupná ke zhlédnutí na internetu. Na tento seriál vyšla recenze v Petrklíči 4/2022.

Kurz Mission Possible nakopne ducha!

Od ledna do března tohoto roku probíhal v kuřimské farnosti kurz Mission Possible (Misie je možná). Kurz nabídla Komunita Emmanuel a vycházela při jeho realizaci z mnoha desetiletí osvědčené praxe Otty Neubauera z Vídně, který je autorem stejnojmenné knihy a v hlavním rakouském městě spolu s dalšími nepřetržitě pořádá Kurzy dialogu a misie. V Kuřimi se jej zúčastnili vedle mnohých dalších Verča z Kuřimska, Ondra z Tišnovska a Honza z Brněnska. Právě oni se s nadšením uvolili (navzdory pozdní večerní hodině) ke krátkému rozhovoru o průběhu kurzu a o osobním načerpání z něho. Shodují se, že skrze účast se díky kvalitnímu vedení a společenství, jež vytvořili s ostatními účastníky, pozměnil jejich náhled na evangelizaci. Zjistili, že hlásat radostnou zvěst nejen má, ale může opravdu každý křesťan. A že je to aktivita přirozenější a jednodušší, než se mnohdy domnívali.

S jakými očekáváními, případně obavami jste do kurzu vstupovali?

Verča: Kurz jsem absolvovala již během loňského jara v Brně a byla jsem s ním moc spokojená. Dost mě to obohatilo. Zpočátku pro mě termíny „evangelizace“ a „misie“ zněly zvláštně, ale už tehdy mně kurz pomohl pozměnit jejich chápání. Nově se mi spojily s jakousi přirozeností.

Ondra: Do kurzu jsem vstoupil s očekáváním, že zde mohu porovnat své zkušenosti z ročních misí v Africe s tím, jak o misii přemýšlí jiní. Především ti, kteří podobný zážitek nemají.

Honza: No, zpočátku jsem měl obavy, protože slovo „angažovaný“ mám v souvislosti s církví dost negativně spojené. Na kurz jsem se dostal díky Veronice Planerové, která mi ukázala fotku místního farníka Radka s bůčkem (*smích*), díky čemuž pro mě kurz a pojem „angažované křesťanství“ dostaly konkrétnější rysy. A dalším impulsem pro to se účastnit pro mě byla skutečnost, že kurz pořádala Komunita Emmanuel, se kterou se občas chodím modlit. A tak jsem se těšil na setkání v modlitbě s druhými.

Jak se tato vaše očekávání nebo obavy v průběhu kurzu proměnily?

Verča: Zásadně, především skrze interakce s druhými účastníky kurzu. Dali mi zásadní podněty k tomu, jak se můžu v evangelizaci rozvíjet a chápat sebe i druhé lépe.

Ondra: Abych řekl pravdu, byl jsem trochu zklamaný, protože jsem myslel, že budu moci více předat své zkušenosti z Afriky. Kurz spíše směřoval k nalezení nového pohledu. Původně jsem tedy myslel, že v průběhu kurzu přiložím více ruku k dílu, což se nestalo. Na druhou stranu jsem byl překvapený z celistvého nadšení ostatních účastníků.

Honza: Kurz byl velmi dynamický a předčil moje očekávání. Nejvíce mě oslovily celodenní sobotní programy (*kurzy se konaly v soboty a úterní večery, pozn. red.*). Byly provázeny nejen vyučováním, ale i modlitbami a svědectvími. I těch, kteří už kurz absolvovali.

Proč jste se kurzu zúčastnili? Jak se změnil váš pohled na evangelizaci?

Verča: Toužila jsem po společenství lidí, kteří si kladou stejné otázky jako já. Především jak evangelizovat a jak být blíže druhým.

Ondra: Zúčastnil jsem se, protože mi zavolala Milada Halouzková z tišnovské farnosti a namotivovala mě k účasti, že je to prý pro mě ušité na míru. Vnímám, že má pravdu a potvrdil jsem jí, že do toho půjdu.

Honza: Můj pohled se změnil v tom zjištění, že při evangelizaci se naplňuje teze Tomáše Akvinského „milost předpokládá přirozenost“. Přirozená otevřenost duchovním otázkám často vystihuje dokonce i takové lidi, kteří se jinak prezentují jako nevěřící. A s tímto kurzem také pracuje. Kurz dobře učí, jak teorii promítat do každodenního života, učí, jak před druhými otvírat témata jdoucí na hlubinu.

Jaký jste měli z kurzu pocit jako z celku? Stojí za to?

Verča: Kurz mi přinesl mnoho. A rozhodně jej stojí za to absolvovat. Velmi mi změnil pohled, naučil mě druhé správněji přijímat a lépe jim naslouchat.

Ondra: Kurz jako takový mi přijde úplně fajn. Vytváří se tam supr parta lidí, kteří jsou otevření a baví se o mnohých věcech, mnohdy hlubokých. Určitě bych to doporučil mnohým. Nicméně po roční zkušenosti na misiích, kde jsem skutečně evangelizoval, se mi zdá, že přínos pro mě nebyl tak velký jako pro jiné účastníky. Je to ale skvělé pro všechny, kdo třeba stagnují ve víře. Kurz Mission Possible nakopne ducha.

Honza: Stojí za to. Jak už jsem zmínil, je dost dynamický, což je dáno povahou samotné církve-jednoho těla. Je to taková zajímavá plavba, při které se přelévají svědectví a zkušenosti

z jednoho na druhého, ze srdce do srdce.

Co vám konkrétně zvláště utkvělo v paměti? Co si odnášíte na celý život?

Verča: Těžká otázka! (*smích*) Vypíchla bych: je to nízkoprahové. Kurzu se opravdu může zúčastnit každý!

Ondra: Utkvělo mi hlavně to, že mám svědčit a vyprávět o tom, co jsem s Bohem zažil. Na základě toho jsem skutečně začal lidem kolem vyprávět o svých zážitcích s Bohem. To, co je autentické, druhé opravdu zaujme.

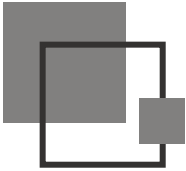
Honza: Líbil se mi příběh muslimského taxikáře, který se jednoho katolického kněze zeptal: „Jsi mužem pokoje?“ To mě přimělo k tomu se hodně zamyslet nad svým životem, nad tím, jak mě vnímají druzí. Jestli jsem pro ně člověkem, který přináší pokoj a tím jim otvírá srdce pro evangelium. Jestli z mého srdce opravdu proudí živá voda, anebo přináší rozpory. To pro mě byla silná reflexe.

Komu byste kurz doporučili? Plánujete podělit se s jeho obsahem s přáteli?

Verča: Doporučila bych to úplně všem. Všem těm, kteří se touží sdílet o životě s Bohem.

Ondra: Kurz bych doporučil každému, kdo chce růst ve víře, kdo chce najít společenství, taky opěrnou berličku k tomu, aby se necítil sám. Kurz takovým pomůže k uvědomění, že to není jenom o nich, že je to i o tom, jak přispět ostatním najít Boží pomoc a lásku. O kurzu jsem se už s mnohými podělil a zprostředkoval jej dál.

Honza: U nás v Brně u sv. Michala, kde jakési povědomí o kurzu i Komunitě už je, už o kurzu mluvím. Určitě bych ho doporučil všem, i těm, kteří nechtějí

přímo evangelizovat, pro které je to těžko pochopitelné. Kurz přináší příležitost setkat se s Kristem, který je živým Bohem. A pročistit svoje srdce a jít na hlubinu.

V čem myslíte, že vám kurz pomůže do budoucna? Jak reálně ovlivní vaše prožívání víry a hlásání radostné zvěsti?

Verča: V tom, že je v pořádku dovolit si ukázat druhým své slabosti. V tom, že je dobré nebát se odhalit své rány, protože skrze ně se mohou s ostatními sdílet. A když se takto s někým setkáme skrze těžkosti, které nás v životě přirozeně provází, tak je to takové vkročení na jednu společnou loď, kterou se společně můžeme někam dostat.

Ondra: To je otázka. Určitě mi kurz rozšířil záběr, náhled na evangelizaci. Pomůže mi v tom sdílet se s Bohem šířeji, nejen ze své osobní perspektivy, ale z perspektivy společenství.

Honza: Vnímám, že mi kurz otevřel dveře, jak žít hlouběji s Pánem. Což se bytostně promítá do celého mého života. Během kurzu jsem zažil různé impulsy, které se mnou hnuly a daly mi nový náhled,... mnohé impulsy! Prožil jsem duchovně, co ještě nikdy. Mnohé mě oslovilo, jak z programu tak ze strany ostatních účastníků, především to, jak jsme se mohli navzájem obohacovat.

Děkuji vám všem za rozhovor.

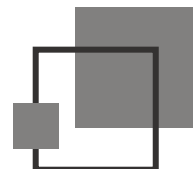
Martin

Mission Possible

„V Kuřimi bude kurz Mission Possible, půjdeš?“ Po této otázce jsem byl rozpačitý, co odpovědět. Představa sebe sama pobíhajícího po městě a obracejícího hordy nevěřících na správnou stranu mi připadala víc než nereálná. Asi ze zvědavosti jsem odpověděl: „Jo, půjdu.“ Začalo to skvěle, chtěl jsem odejít hned po úvodním slovu a zadání prvního úkolu. Nakonec jsem zůstal, a přátelé, byly to moc příjemné soboty a úterní večery.

Členové komunity Emmanuel nám pomohli zamyslet se nad nenásilnou a zábavnou formou evangelizace, a hlavně nad tím, jak ji zapojit do našich životů ve farnosti i mimo ni. Podařilo se jim ukázat nám, že evangelizace není jen o hlásání víry na veřejnosti, ale může být i o malých krocích směrem k našim blízkým i cizím. Sám jsem zvědavý, kolik myšlenek, které se zde urodily, se zhmotní do konkrétních obrysů a realizací.

Radek Drahovský

Moderátor pastoračních aktivit (MPA) tišnovského děkanství

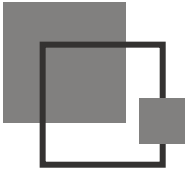
Vážení a milí farníci,

Jistě jste mnozí z Vás zaznamenali novou funkci v našem tišnovském děkanství, a to je – Moderátor pastoračních aktivit (zkratkou MPA). Dovolte mi prosím, abych Vám v krátkosti představil, o co jde. Mým úkolem jako moderátora je pracovat nejen pro konkrétní farnost, ale pro celé děkanství Tišnov. Zároveň působím jako trvalý jáhen v rámci farností Tišnov a Předklášteří, což mě velmi naplňuje, a jsem zaměstnanec brněnského biskupství. K náplni mé práce patří zejména koordinovat realizaci pastoračních aktivit v rámci děkanství, vytvářet aktivity dle pastorační potřeby, spolupodílet se na pastoračním plánu, spolupracovat s otcem děkanem, kněžími a pastoračními radami, komunikovat se zástupci

spolků a obcí a mnoho jiného. Rovněž přijímám i podněty od farníků. Mám být takovou spojkou či mostem v děkanství v oblasti pastorece. Kontakt na mě je uveden i na webových stránkách farnosti Tišnov a Předklášteří (<https://www.farnosttisnov.cz/zivot-farnosti/moderator-pastoracnich-aktivit/>) a také i zde: mobil: +420 776 091 067, e-mail: moderator.tisnov@dieceze.cz.

Dosud se mi podařilo navázat spolupráci s Charitou v Tišnově, zorganizovat i podpořit několik farních i děkanátních setkání a akcí a rád budu i nadále propojovat naše děkanství. V současné době pracuji také na podrobné analýze děkanství a objíždím jednotlivé farnosti. Pokud Vás zajímá, co se chystá a co je nového v našem děkanství, za tímto účelem můžete sledovat **aktuality** na mnou spravovaném facebookovém profilu **Pastorační aktivity děkanství Tišnov** a na **děkanských webových stránkách** www.dekanstvi.cz. Zajímavou novinkou v našem děkanství je rovněž ustanovení koordinátorky pastoračních aktivit pro mládež a děti, kterou se stala slečna Pavlína Krásenská z farnosti Předklášteří (e-mail: pavlinakrasenska1@gmail.com). Novinkou je i banner na stránkách našich farností – Pastorační aktivity děkanství Tišnov, který umožňuje po rozkliknutí finančně přispět na předem vyhlášené pastorační projekty pod záštitou DONÁTOR.CZ. Všichni jste prosím zváni k aktivní účasti na děkanátních i farních akcích, neboť farnost tvoří právě farníci. Prosím rovněž o Vaši modlitbu za nás moderátora a koordinátorku a také i za pastorační aktivity v našem děkanství, aby to vše vedlo k většímu dobru a ke spáse duší. K tomu všemu Vám ze srdce předem děkuji a žehnám.

+++ Váš bratr v Kristu a trvalý jáhen Václav Kotlář

CO SE DĚJE V DIECÉZI

ÚVODNÍ SLOVO O. BISKUPA:

“Milí diecézané, farníci, přátelé,

loni před Vánoci jsme vydali pilotní videolist s názvem AŽNAVĚKY, který shrnuje, co se v diecézi děje a o čem byste měli vědět. Druhý díl Videozpravodaje vyšel na konci května. A pro ty, kteří se k němu ještě nedostali na sociálních sítích nebo webu biskupství, teď vydáváme i krátké zprávy. Naším cílem je pozvat Vás co nejvíc do všeho, co se napříč diecézí chystá a nabídnout Vám možnost se zapojit a nebo naše směřování přímo ovlivnit. Moc se těším na setkání s Vámi všemi, ať už prostřednictvím videolistu, debatní roadshow AŽNAVĚKY NAŽIVO nebo na některé z akcí či aktivit, které nabídnou následující řádky.”

o. Pavel, brněnský biskup

DIECÉZNÍ ZPRÁVY:

Talk show AŽNAVĚKY NAŽIVO se na jaře konají v Moravských Budějovicích a ve Znojmě

Začaly besedy s biskupem Pavlem a generálním vikářem Pavlem nazvané Ažnavěky naživo. Debaty s nimi si už vedli farníci v Hodoníně a Moravských Budějovicích, otázky si pro ně můžete do konce roku připravit ještě ve Znojmě (14. 6.), Třebíči (6. 9.) a v Brně (8. 11.)

Startují první akce podpořené diecézními granty pro evangelizaci

Ve farnostech se rozjíždí evangelizační akce, které biskupství podpořilo grantem jeden milion korun. Dotaci získalo 62 projektů. Třeba v Mutěnicích se rozběhl projekt farma fara, v Moravském Krumlově plánují piknik na náměstí a v Kuřimi evangelizační projekt Mission Possible.

Naše diecéze má nové logo i vizuální identitu

Naše diecéze má novou vizuální identitu vč. nového loga. Reagujeme tak na výzvu papeže Františka, aby komunikace církve byla srozumitelnější a mluvila jazykem dnešního světa. Používání grafických prvků bude k dispozici všem, co se na životě naší diecéze podílejí.

Na podzim se chystá velký pastorační veletrh

Na Biskupském gymnáziu v Brně se v říjnu uskuteční pastorační veletrh, kde na přednáškách, workshopech a tematických stáncích bude možné načerpat nové inspirace pro život v našich farnostech.

Koncem června budou vysvěceni 3 noví kněží

Na konci června budou vysvěceni 3 novokněží naší diecéze. Milan Pazdera z Křižanova, Lukáš Janoušek z Moravských Budějovic a Dan Martínek z Brna-Husovic. Těšit se tak můžete nejen na svěcení, ale i na slavnostní primiční mše. Klukům držíme palce.

Kniha: Bůh své bitvy neprohrává Vojtěch Kodet, Jan Paulas

Tato kniha obsahuje rozhovor redaktora Katolického týdeníku Jana Paulase s knězem Vojtěchem Kodetem. Ve čtrnácti kapitolách postupně prochází životem Vojtěcha Kodeta od dětství až po dnešní dobu. V úvodu knihy otec Vojtěch popisuje také život svých prarodičů a rodičů. A říká, že je důležité pro člověka vědět o životě svých předků, své rodiny. Vztahy s jeho blízkými jsou pro něj velmi důležité. Kapitoly také doplňují fotografie z jednotlivých životních etap otce Vojtěcha.

Vojtěch Kodet upřímně a otevřeně odpovídá na množství kladených otázek. Nevyhýbá se ani postupné deziluzi z poměrů v církvi. Kdy například na kněžském semináři v Litoměřicích stanul tváří v tvář poměrům za socialismu. A od studentských let byl sledován státní bezpečností. Po studiích nejprve působil ve farnostech a po sametové revoluci mohl veřejně přiznat svoji příslušnost k řádu Bosých karmelitánů a začít působit v klášterní komunitě v Kostelním Vydří. Stěžejní událostí pro jeho duchovní život byl křest Duchem svatým. Říká, že měl pocit, že mu hoří srdce. Četl Písmo dnem i nocí a nemohl se od něho odtrhnout. Toto nasazení pro věc, je pro něj typické celý jeho život.

Jako řeholník studoval teologii v Římě na papežském institutu Tereziánům a má doktorát ze spirituální teologie. Po studiích v Římě působil do roku 2018 jako převor v karmelitánské komunitě v Praze-Liboci. Je spoluzakladatelem Karmelitánského nakladatelství v Kostelním Vydří. Do roku 2020 byl exorcistou, duchovnímu doprovázení se věnuje dodnes. V rámci charismatické obnovy se angažuje při konání charismatických konferencí jako organizátor a přednášející. V létě se věnoval mladým lidem na táborech JUMP.

Celá kniha svědčí o jeho bohatém, mnohdy i dobrodružném životě a plném nasazení v šíření a kázání Božího slova a v duchovním doprovázení.

Jana

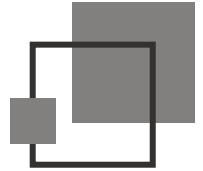
Velikonoční fórum v Německu 2024: nečekaný výstup ze všednosti

Nikdy by mě nenapadlo, že by pro mě svátek Velikonoc mohl mít větší význam přesahující období prázdnin a společenských tradic. V Altöttingu jsem však pochopil obrovskou váhu křesťanského prožití Velikonoc. Když mě starší bratr Martin na toto setkání mladých v Německu přizval, doufal jsem v netradiční prožití těchto jarních svátků s myšlenkou, že alespoň zjistím, jak Velikonoce vnímají moji vrstevníci z jiných koutů Evropy.

Srážka s realitou byla daleko intenzivnější, než jsem si zpočátku dokázal představit. Byl to pro mě zprvu šok, jak diametrálně odlišně mezinárodní společenství Komunity Emmanuel funguje v kontrastu s „normálním“ životem. Od odjezdu autobusem z Brna až do posledních minut v německém Bavorsku, kde se Altötting nachází, mě nepřestala udivovat upřímná vstřícnost všech lidí kolem mě. Musím říct, že mi nějaký čas trvalo si na to uvyknout, ale jakmile jsem naskočil na vlnu tohoto společenství, velmi těžko se mi po návratu zpětně odvykalo a do jisté míry ve mě i po dvou měsících od uplynutí akce něco z tohoto společenství zůstalo. Dnes již můžu s jistotou říct, že Velikonoce v Altöttingu pro mě byly první opravdové Velikonoce prožité nejen se skvělými lidmi, již se stali mými přáteli, ale také s Bohem, který za tuto úžasnou akci nese plnou zodpovědnost.

David S.

Ministrantská pouť v Rajhradě u Brna

V sobotu 27. dubna 2024 se v benediktinském klášteře v Rajhradě uskutečnila diecézní ministrantská pouť. Tato událost byla dlouho očekávaná a setkala se s velkým zájmem ministrantů z celé diecéze – bylo přítomno asi 700 ministrantů. Na pouť se bylo možné vydat pěšky, nebo (jak jsem to udělal i já) přijet vlakem do Rajhradu a z nádraží dojít pěšky. Náš biskup Pavel Konzbul šel pěšky, začínal svou cestu od Olympie.

Při vstupu do areálu kláštera obdržel každý účastník samolepku s názvem svého děkanátu. Atmosféra byla velmi přátelská a společenství se známými ministranty z okolních farností bylo srdečné. Všichni jsme se těšili na začátek poutní mše svaté.

Kolem jedné hodiny jsme se před kostelem sv. Petra a Pavla seřadili a šli slavnostním průvodem do kostela. Spolu s otcem biskupem koncebrovali přítomní kněží a svou službu vykonávali jáhni a určení ministranti. Otec biskup v kázání připomněl význam služby ministrantů: „Slovo ministrant má latinský

původ a znamená sloužit nebo možná i obsluhovat. Ministrant vlastně při mši obsluhuje Krista. Krista reprezentuje celebrující kněz a ministrant tak slouží Ježíši Kristu.“ Po mši svaté byli představeni děkanátní koordinátoři ministrantů a otec biskup jim předal pověření. Za náš děkanát toto pověření dostal tišnovský jáhen Václav Kotlář.

Následně jsme se rozdělili podle děkanátů, abychom mohli vytvořit společnou fotku. Kromě mše svaté se ministranti mohli těšit na mnoho dalších aktivit. Bylo možné vyzkoušet si 3D virtuální realitu, zahrát si neobvyklý fotbal Bumper balls, skákat na skákacím hradě, vyzkoušet si roli ministranta s kadidlem (thuriferáře), prověřit si své znalosti v ministrantském testu nebo si opéct špekáčky. V 15 hodin proběhla beseda otce biskupa s jáhnem Danielem Martínkem o ministrantské službě. Domů jsme se vraceli povzbuzení a s novým nadšením do ministrantské služby.

Maksym Bondar

Den rodin

Dne 19. 5. se konal v areálu kuřimského zámku a okolí kostela již třetí ročník Dne rodin. Tak jako každý rok byla účast hojná, přestože před začátkem akce lehce poprchávalo. Na děti čekalo osm stanovišť, na kterých za splnění úkolu dostaly razítko a za plný počet si posléze vyzvedly sladkou odměnu. Velký ohlas mělo nejen malování krásných obrázků na obličej nadšených dětí, ale také dva velké skákací hrady.

Odpolednem provázela klaun, který s dětmi v mezičase skotačil. Akci zahájila taneční skupina Lumík. Ta pár dní předtím postoupila s tanečním vystoupením Barbie na mistrovství republiky soutěže Brána do finále. Lumíky vystřídal perfektní kouzelník Michal Ondřej, který se po skončení vystoupení vydal do davu návštěvníků a kouzлил přímo mezi nimi. Pár triků ukázal i tatínkům sedícím u piva.

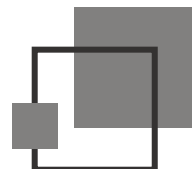
Po patnácté hodině všechny pořádně rozproudila a dostala do varu báječná dětská rocková skupina MAD, která s věkovým průměrem zhruba 12 let vypálila známé pecky

tak, že by se ti, kdo zpívali originál, nemuseli za jejich provedení vůbec stydět. Skupina MAD se představí v Incheba Aréně v Bratislavě, kam postoupili v soutěži Československo má talent. Akci zakončila kuřimská schola farnosti, která k běžnému repertoáru přidala i pár překvapivých, ne nutně „kostelových“ nových písní.

Na závěr patří velké díky sponzorům: Městu Kuřim, Římskokatolické kuřimské farnosti, Steinexu, Haribu, Pohodě, TE Connectivity, Pavlovi Juračkovi a Pracovní agentuře Morava (Milanu Zábranskému). Největší díky ale patří všem dobrovolníkům a celému týmu, který akci zorganizoval a bez nichž by to nešlo, zvláště rodině Císařů, Helence, Jiřince a Mireče.

Lucie a Pavel Sádlíkovi

Farní piknikový den 9.6. ...

...začal mší svatou v kostele v 9.30 hodin obětovanou za město Kuřim a jeho obyvatele při výročí 60 let od jeho povýšení na město a pokračoval za hojné účasti farníků na farní zahradě. Počasí nám přálo, sluníčko svítilo a my jsme mohli po celou dobu skvěle využít farní zahradu. Posedávalo se na dekách i lavičkách, u ohně se opékaly špekáčky. Děti hrály na hřišti fotbal. Každá rodina přinesla něco dobrého k jídlu, a my jsme tak mohli ochutnat různé domácí speciality, řízky, saláty, buchty, bábovky, výborné cukroví paní Novotné a spoustu jiných dobrot. Oblíbeným se stal gril Vaška Fialy, který předvedl své dokonalé kuchařské umění. Navštívit nás přijela paní Malášková se svými kolegyněmi z Oblastní charity Tišnov a představily nám služby, které charita poskytuje, a čím se zabývá. Měly také připravené různé aktivity pro děti i dospělé. K tomu všemu nám pohodovou atmosféru svou hudbou vytvářeli už známí muzikanti Pavel, Petr, Vít'a, Honza a Ondra. Hráli písně známé i na přání, což uvítaly i přítomné nadšené zpěvačky a rády si s nimi zazpívaly :). Byl to krásný, radostný a příjemný čas strávený v přítomnosti přátel, dobrého jídla a hudby. Díky všem.

ER

Noc kostelů

V pátek 7. 6. večer se uskutečnila i v našem kostele již tradiční Noc kostelů. Na programu byla výstava "Cesta časem", slavnostní bohoslužba se zpěvy chrámového sboru, skvělé vystoupení kuřimské scholy, která představila, mimo jiné, i své nové písně. Některé z písní jsou k vidění na YouTube: <https://www.youtube.com/@ScholaKurim>.

Pro nejmladší návštěvníky byl před kostelem nachystán kreativní koutek. Děti, některé samy, jiné za pomoci rodičů či prarodičů, si mohly vyrobit práníčko nebo srdíčko, které následně nalepily na naši nástěnku. Srdce proto, že letošní Noc kostelů připadla na slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, a současně jako připomínka jubilea 350 let od zjevení o Nejsvětějším Srdci sv. Markétě Marii Alacoque v Paray-le-Monial. Tomuto jubileu se věnovala i videoprojekce a přednáška komunity Emmanuel.

Dále následoval páteční modlitební večer a adorace s komunitou Emmanuel, doprovázený zpěvem, kytarou a klávesami.

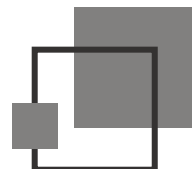
Noc kostelů se vydařila, přišli lidé z Kuřimi i odjinud, program byl pestrý a já jsem po závěrečné adoraci odcházela s pokojem v srdci domů. Těším se, co přinese další ročník Noci kostelů.

ER

Noc kostelů v Moravských Knínicích

“Kristus klepe na dveře našich kostelů, aby konečně vyšel ven”
(papež František)

V pátek 7. června probíhal v celé naší republice již 16. ročník akce s názvem Noc kostelů. Do této aktivity, která si klade za cíl nezávazně seznámit lidi s křesťanstvím a jeho architekturou, se zapojilo i naše moravskoknínické společenství s představením kostela sv. Markéty.

Program Noci kostelů začal již v 17 hodin mší svatou, v jejímž závěru se slavnostně rozezněly kostelní zvony. Již při příchodu ke kostelu bylo vidět, že to zde žije. V prostranství u kostela bylo pro návštěvníky přichystané posezení s občerstvením, které připravily kynické ženy. Chuťové pohárky dospělých potěšila netradiční ochutnávka českých i zahraničních menších vín a hostií, kterou zajišťoval Michal Juračka.

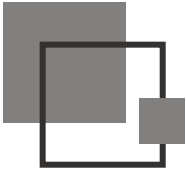
Po celou dobu byl v okolí kostela tvořivý a soutěživý program pro děti. Děti si však na své přišly i v kostele, kde se jim při hře na pana faráře zalíbila především zpovědnice a sakristie. O hudební vstupy se svými radostnými a skvěle zvládnutými zpěvy postarala místní schola pod vedením Marušky Dvořákové a s kytarovým doprovodem Karla Dvořáka. Ten také program obohatil komentovanou prohlídkou varhan a varhanními improvizacemi rozezněl nedávno opravené varhany.

Prohlídku kostela bravurně vedl kostelník Standa Krčma. Ačkoliv jsme měli dojem, že kostel známe, dozvěděli jsme se od něj spoustu zajímavostí o freskové výzdobě, kterou dostal za úkol jako pokání namalovat místní farník, jejím zamalování a náhodným odkrytí v 60. letech 20. století. Kostel sv. Markéty byl postaven v roce 1366, je knínickou dominantou, a tak byly rovněž poutavé informace o postupném rozšiřování kostela a jeho podobě napříč staletími.

Pro více než 100 návštěvníků byla letos hlavním lákadlem možnost prohlídky opravených prostor ve zvonici a věži kostela. Půdou nad kostelní lodí nás provedl Vojta Koláček. Ve zvonici pak poutavý výklad o místních zvonech, vyzvánění a jeho mechanismu vedl pan František Kšica, který k radosti všech nechal zvony na pár chvil rozeznít i během prohlídky. Ochoz kostelní věže, na který se muselo vystoupat po žebříku, střežili Ivoš a Luděk Císařovi a nám se díky jejich pomoci naskytl úžasný pohled na podvečerní Moravské Knínice. A když do toho zazněli trubači pod vedením Terky Pekařikové ze zvonice pod námi, byla scénérie dokonalá.

Přátelská atmosféra, která se nesla kostelem a jeho přilehlým okolím, byla bezesporu svědectvím o tom, že jsme Kristu dovolili, aby vyšel ven a dotkl se našich srdcí. Veliké díky všem, kteří tuto zdařilou akci připravovali a svojí účastí ji podpořili!

Veronika Homolková

Pouť do Porta Coeli v Předklášteří 11. května 2024

Když jsem dostala e-mail o přípravě pouti k poctě Panny Marie, rozhodla jsem se hned, že se chci zúčastnit, a byla jsem ráda, že jsem se stačila vrátit z putování po Španělsku. Po přečtení plánu pouti jsem si řekla, že zvládnou cca 9 km bez problému, natrénováno ze Španělska jsem měla, a tak jsem si řekla, že budu absolvovat cestu tam i zpět.

Už na začátku jsem byla mile překvapena. Pouť začala po úvodní modlitbě, krátké katechezi a požehnání v kostele v Kuřimi od otce Jaroslava. Pak šel někdo na vlak a někdo jel autem do Hradčan, kde se k nám připojili poutníci z Tišnova. Bylo krásné počasí a sešlo se nás tam opravdu hodně, i když z Kuřimi nás bylo méně. Spolupoutníci z komunity Emmanuel a tišnovské farnosti přišli ve větším počtu. Organizace pouti byla skvělá – za to jsem velmi vděčná. Když se řekne pouť, spontánně se vybaví, že na pouti jsme po celý život na této Zemi a že putování je pro každého z nás jiné. Uvědomila jsem si, jak je důležité mít kolem sebe lidi, kteří jsou ochotni udělat něco pro druhé.

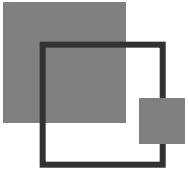
Mapu, kterou jsem dostala e-mailem, jsem moc nestudovala, takže výšlapy do kopečka, z kopečka a opět do kopce a z kopce byly díky spolupoutníkům příjemné, rozhovory po cestě přispěly k tomu, že jsem z pouti měla velmi dobrý pocit. Obdivovala jsem, kolik dětí šlo s námi, i rodiče, kteří se na cestu vydali s kočárky. Pomáhali si všichni, opravdu krásné.

Měli jsme tři zastavení s biblickým čtením a krátkou rozpravou, kterou připravili členové komunity Emmanuel. Na Klucanině u kaple smíření, na Čimperku a u Květnice.

Na každém zastavení se posvačilo, občerstvili jsme se a pak jsme ve svižném tempu pokračovali. Do Porta Coeli jsme dorazili ve 14.30, v bazilice Nanebevzetí Panny Marie jsme se pomodlili růženec, poté následovala poutní mše s krásnými zpěvy a hudebním doprovodem komunity Emmanuel, za což jim patří díky. Po požehnání otce Jaroslava jsme poseděli v restauraci Vorkloster a posílili se gulášem, někdo ochutnal místní pivo, děti výbornou limonádu. Mé počáteční rozhodnutí jít pěšky i nazpátek jsem přehodnotila a k autu do Hradčan jsem dojela autobusem. Cestou domů jsem se doslova nadnášela dobrým pocitem, že jsem prožila krásný den s dobrými lidmi, a snad i já jsem přispěla ke zdaru pouti.

Zuzana Janská

Prvokomunikanti a rodiče

V neděli 12. 5. 2024 přistoupilo v kuřimském kostele 13 dětí k prvnímu svatému přijímání. Tímto svátečním aktem se završila jejich roční příprava. Jak přípravu i samotný obřad prožívali rodiče a prvokomunikanti? Otázky jsem pokládala rodičům, kteří zapsali odpovědi dětí.

Otázky pro rodiče

1. Probírali jste s vaším dítětem význam svatého přijímání nebo přípravu?
2. Co pro vás osobně po duchovní stránce znamenala tato událost?

Otázky pro děti

1. Co se ti nejvíc líbilo na prvním svatém přijímání?
2. Jak jsi den prožil, jak jste to oslavili?
3. Jsi součástí církve, jaký je to pocit?

Zde jsou odpovědi:

Petr Doležel

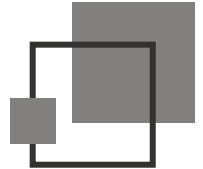
- 1) Trochu ano, motivovali jsme dceru k přípravě na přijímání.
- 2) Že naše dítě si začíná tvořit vztah s Bohem stejně jako my.

Veronika

- 1) Přijímání těla Kristova. Těšila jsem se na slavnostní den. Rozdávání dárků pro rodiče.
- 2) Byl to úžasný den. Oslava byla s rodinou.
- 3) Mám dobrý pocit.

Petra Burgetová

- 1) Význam obřadu jsme doma probírali - zda vše chápe a uvědomuje si význam této svátosti. Také jsme se zajímali, o čem si děti povídaly na nedělní přípravě a co bylo nové a zajímavé.
- 2) Pro nás rodiče je to další krok, který navazuje na křest, kde jsme se zavázali děti vychovat ve víře. Zda jdeme dobrou cestou a podaří se nám víru dětem opravdu předat, ukáže až čas. Osobně pro mě je to také čas, kdy vzpomínám na svoje první svaté přijímání a také příležitost k sebereflexi, kam se moje víra posunula za ty roky...

Kristýnka

- 1) Líbilo se mi, že jsme konečně dostali hostie.
- 2) Po kostele jsme šli do restaurace na oběd a pak u nás byla babička a dědeček až do večera.
- 3) Líbí se mi, že už nedostávám jenom křížek, že už můžu dostávat hostie. Ale jiný pocit než dřív nemám.

Marie Šindelářová

- 1) S naším synem Míšou jsme probírali význam obřadu a moc se těšil, že se setká osobně s Bohem. O to krásnější to bylo, když se účastnil společných příprav s Janou Kytnerovou a dozvěděl se spoustu dalších i užitečných věcí, které mohl sdílet se svými vrstevníky a kamarády.
- 2) Prožívala jsem velkou radost, že můžeme společně slavit přijetí Boha a radovat se z tak velkého společenství křesťanů.

Míša

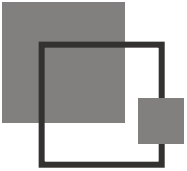
- 1) Líbilo se mi vše, že jsem byl slavnostně oblečený a mohl jsem poprvé ochutnat posvěcenou hostii.
- 2) Těšil jsem se a zároveň si přál, ať je to za mnou. Nervozita byla velká! Slavili jsme s rodinou a panem farářem doma.
- 3) Mám dobrý pocit.

Eva Fialová

- 1) S Lilinkou jsme si povídali v průběhu přípravy, jestli se těší, jestli všemu rozumí a jestli se jí příprava líbí. Vždy přišla s novými vědomostmi, plnila úkoly a těšila se na další setkání.
- 2) Pro mě osobně je velkou radostí, že Lilinka přistupuje ke svatému přijímání ve vší vážnosti s uvědoměním si důležitosti svátosti smíření a že na ní vidím duchovní růst, kterým za celý rok prošla.

Lilinka

- 1) Líbilo se mi, že všechno bylo tak dokonale sehrané, jako by to bylo nacvičené už měsíce, a že to nebyla úplná katastrofa.
- 2) Šli jsme s rodinou na oběd na farní zahradu, jedli jsme, hráli si a bavili se.
- 3) Je to skvělý pocit.

Petra Gazárková

1) Každou neděli po přípravě na faře jsme se synem probírali, co prožil. Povídali jsme si, co dělali, kam se podívali, co nového se dozvěděl. Vždycky se vracel nadšený a natěšený na další setkání. Za to velké díky otci Jaroslavovi a hlavně paní Janě Kytnerové.

2) Vystoupení syna na další schůdek na cestě k Bohu. Pocit pokoje, že výchova ve víře se nám daří – největší radost nám udělalo, že hlavně on sám se na 1. sv. přijímání těšil.

Matyáš

1) Přijetí hostie od otce Jaroslava.

2) Ráno jsem se hodně těšil, ale byl jsem i nervózní. Po obřadu jsme šli s rodinou na slavnostní oběd. Kde jsem dostal dárečky na památku – růženec, Bibli, řetízek s křížkem a také andělíčka.

3) Húúú.....dobrý.

Děkuji všem za odpovědi.

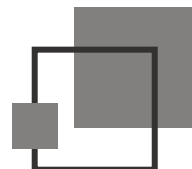
Dáša

První svaté přijímání v Moravských Knínicích

V letošním roce se v naší farnosti chystalo k prvnímu svatému přijímání pět děvčat a jeden chlapec. Jejich katechetkou a průvodkyní v přípravách byla Liduška Císařová. Každé pondělí se děti scházely v místní škole, aby si v rámci náboženství prošly důležitá témata související právě s touto svátostí. Přípravy na slavný den se odehrávaly i mezi rodiči dětí, kteří naopak zajišťovali občerstvení, šaty, boty, květinovou výzdobu. Vše tak, aby den D jejich dětí byl vskutku slavnostní.

První svaté přijímání pak proběhlo v neděli 26. května v kostele svaté Markéty. Tento den byl oslavou nejen pro samotné děti, ale i pro místní farníky. Bohužel se svátosti nakonec nemohl ze zdravotních důvodů účastnit jediný zástupce mužského pokolení. Svátost tedy přijalo pět děvčat. Během obřadu zazněly písně v podání místní scholy, vše doprovodily také varhany a libý zpěv farníků. Po ukončení obřadu čekalo na všechny přítomné malé občerstvení před kostelem. Ještě jednou velký dík všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu celé akce. Myslím, že se tento slavný den vryl do paměti nejen prvokomunikantkám, ale i jejich rodinám, přátelům a blízkým.

Hana Bravencová

Den D

K prvnímu svatému přijímání jsme se připravovali nějakou dobu na faře, v náboženství, v kostele, v srdci, v mysli, v promluvě s Bohem a mezi sebou.

Bylo to o to intenzivnější, že se rozhodli dva členové rodiny. Syn Míša, protože je ve 3. třídě a pravidelně chodí do kostela i celá rodina. Manžel Roman, který pravidelně chodí s námi, ale je jen pokřtěný. Svatbu jsme měli v kostele. Často celá rodina diskutujeme o tom, co prožíváme a jak nás Boží moc ochraňuje. Modlíme se společně a rozebíráme desatero, občas zalistujeme v Bibli.

Zpočátku se to zdálo být jen takové taškaření syna a otce, které přerostlo ve velké svědectví Boha. Tím, že to prožívali spolu tak intenzivně, mohli si sdělovat svoje postřehy a vše důkladně probrat. Bylo to obohacující pro celou rodinu.

Když se začal blížit den D, zvyšovala se i nervozita, která celkem s první zpovědí

malinko povolila. Byl to zvláštní pocit. Nazvali jsme ho: „ČISTÉ DUŠE“. Bylo nám hned veseleji, po spálení hříchů a zbavení se toho, co nás tížilo v srdci.

V neděli 12. 5. 2024 proběhl krásný obřad s vyznáním víry a samotný akt přijímání Boha. Bylo to zvláštní, dojemné, silné, upřímné a velmi radostné. Bylo to vyvrcholením toho, na co celou dobu čekáme a připravujeme se.

Nyní se celá rodina raduje, že můžeme prožívat tak silný zážitek spolu a se společenstvím křesťanů v naší farnosti.

Děkujeme schole za rajskou hudbu, otci Jaroslavovi za jeho trpělivost a životní zkušenosti a Janě Kytnerové za tak krásný přístup k dětem, aby to mohli prožít stejně intenzivně jako my dospělí.

Mája Šindelářová

Vy jste Božím „TEĎ“

svěží rubrika (nejen) pro mladé

Bůh ve svém stvoření, anebo stvoření totožné s Bohem? Křesťanské poselství panteismu Avatara 2

K filmovému trháku Avatar se zpravidla přistupuje průzorem panteismu. Pokud vůbec bývá nazírán nábožensky. Velkolepé pokračování Avatar 2: The Way of Water (v češtině Cesta vody), jež před více než rokem vstoupilo do kin, však vnímavého diváka ponouká k hledání a objevování často přítomných hluboce křesťanských podnětů.

„Cesta vody nemá začátek ani konec,“ line se jako leitmotiv celým filmem. Voda je ztotožněna s životem, dává i bere. Alespoň tak ji vnímá přímořský kmen Metkayina, v němž nalezne rodina protagonistů snímku v čele s bývalým mariňákem a náčelníkem lesního kmene Omatikaya, Jakem Sullym, útočiště. Onen azyl vyhledají kvůli navrátilivším se nebešťanům, již obdobně jako v předchozím filmu přijeli na jejich planetu drancovat a uchvacovat. Jakkoli představuje voda ústřední přírodní element snímku, je pouhým projevem přítomnosti všepřítomné a všeobjímající Eywy, Velké matky. Ta ztělesňuje podle rasy Na'vi, žijící v kmenových společenstvích, centrální božstvo prostupující vším živým a držící v rovnováze celý ekosystém planety Pandora.

Prolnutí sebe sama s tvůrcem

Toto přesvědčení o jednotě a totožnosti boha a světa, stvořitele a stvoření, lze bez značnějšího zaváhání nazvat panteismem. Panteisté, jimiž jsou tedy v naší interpretaci i členové fiktivního plemene Na'vi, jsou přesvědčeni, že vše, co existuje, tvoří jeden celek splývající s tvůrcem. Pakliže přijmeme tuto domněnku, mnohé do sebe v příběhu zapadá. Nejen snaha Na'vi žít v souladu s přírodou, jejich uctívání

duchů, možnost prolnutí sebe sama s Eyvou prostřednictvím napojení svého copu na Strom duší, nýbrž i ekologické memento, jímž film promlouvá k současnému divákovi.

Příběh varuje před nevyhnutelností dominového efektu při ničení krajiny i jejích obyvatel. Hubení vede k dalšímu hubení. Bezskrupulóznost zabíjení je ve snímku demonstrována odlovem obrovských ryb tulkunů jen a pouze pro jimi produkovanou látku, jež zastavuje proces stárnutí člověka. Příslušníky kmene Metkayna však pojí s tímto majestátním tvorem jedinečné duchovní pouto – mořské bytosti se jim stávají duchovními bratry či sestrami, jejich lov se tak hluboce dotýká samé podstaty jejich náboženského citění.

Bůh je vše? Nebo Bůh je přítomen ve všem?

Jak se k tato nastíněnému vyznání má postavit křesťan? V první řadě – neodmítnout jej právě pro jeho jinaké znaky. V Avatarovi rozpracovaný systém totiž může být křesťanství bližší, než se zdá. Americký františkán Richard Rohr se označuje za panenteistu a vysvětluje: „Autentické křesťanství je panenteismem: Bůh ve všem, nikoli Bůh je vše.“ Panenteismus pojímá svět a veškeré tvorstvo jakožto vše-v-Bohu.

Skrze každou stvořenou jednatlivost – strom, zvíře či druhého člověka – můžeme nahlížet Boha. Neboť Bůh je v nich bytostně a hluboce přítomen. Jak rozvádí v trochu jiném světle Rohr ve své knize Božský tanec: „Když se ani k tobě ani k druhému nepřistupuje jako k pouhým objektům, ale oba spočínáte ve vzájemném obdivu Já-Ty, pak máte duchovní poznání.“ Tento vpravdě buberovský obraz rozvíjí důrazem na vztahovost a jitrivou sílu plnosti, jež z jejího prožívání vychází.

Vrátíme-li se nyní k panteistickému Avatarovi, s údivem zjišťujeme, jak je tato skálopevně křesťanská vize (nebo přesněji vize křesťanství) podobná náboženství, jež vyznávají obyvatelé Pandory. Vztahovost a vzájemná blízkost hraje prim v jejich představách o světě, stvoření i všudypřítomné Eywě. Pohroužíme-li se do konkrétních projevů, povšimněme si velké schopnosti empatie nevlastní dcery Jakea a jeho choti Neytiri – adoptované Kiri. Ta je představena jako velice citlivá dívka, jež vnímá Velkou matku intenzivněji a zjevněji než ostatní. Byť nevlastní, zdá se vlastnější než kdokoli jiný! Jinými slovy skrze Kiri může Eywa mocně promlouvat k ostatním.

Zřít ostatní

Další veskrze duchovní rozměr nalézáme v pozdravu Na'vi. „Zřím tě,“

řikají. Prokazují tím druhému respekt (z lat. respicere – ohlížet se na něco, znovu pohlédnout) a ubezpečují ho, že jej berou na vědomí. Po pochopení jeho skutečné podstaty, se nás tento rituální obrat může hluboce dotknout. V závěru filmu se Jake obrací na svého mladšího syna Lo'aka a poprvé mu říká: „Zřím tě, synu.“ Nepozorujeme pouhé pozdravení, neprojevuje mu pouhou úctu, leč prvně jej opravdu spatřuje. Vystává před ním ze stínu svého staršího bratra. Vidí ho, jaký je. Opravdově se s ním setkává, jinými slovy vidí v něm Eywu, všímá si v něm Stvořitelčiny přítomnosti.

Avatar nás může oslovovat nejen skrze ekologický apel, který je ostatně bytostnou součástí představeného náboženství. Avatarský panteismus nás může přimět k reflexi vlastní víry. Vystavuje nás nelitostné, byť nevtíravé bilanci. Nakolik je nám Bůh blízký, nakolik vnímáme jeho nekonečnou přítomnost v ostatních i nás samých? Necháváme se pohnout Bohem v druhých? Jistě, proti tomuto panteistickému systému můžeme mnohé namítat. Pravdou však zůstává, že nás může uschopňovat k novému prožívání naší vlastní duchovní cesty. Třebaže Bůh stojí nad stvořením, je v něm neustále přítomný, a to ne a pouze jako jeho autor. Avatar nás přivádí k přezkoušení naší vlastní víry. Opravdu zříme druhé?

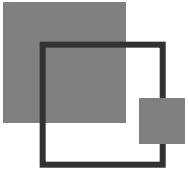
Martin

Ježíš textem & videem

tipy na čtení či zhlédnutí

Listy z Kostnice – nakladatelstvím Biblion vydané, do současné češtiny převedené osobní svědectví pravověrného katolického kněze a myslitele Jana Husa, který se formou dopisů obrací na své přátele a následovatele v posledních měsících svého života z Kostnice.

Z minulého čísla Petrklíče připomínám doporučení přednášky **Křížová cesta pohybu zbavená** a knihy **Ukřížovaný Bůh a Mystéria křesťanská aneb O Kosmogonickém tajemství Velikonoc**. Mimořádně vyzdvihují první knihu, jejíž autor Jürgen Moltmann začátkem června 2024 ukončil svoji životní pout'.

Pozvánky

Hodová mše v Jinačovicích 28. 7. 2024 v 11 hodin.

Den národnostních menšin 15. 9. 2024

Pěší farní pouť na Vranov 22. 9. 2024

Hody v České 5. - 6. 10. 2024

**6. VÝROČNÍ
VRANOVSKÁ POUŤ**

**SEDMIRADOSTNOU
CESTOU**

NEDĚLE 1. ZÁŘÍ 2024

SRAZY POUTNÍKŮ:

▪ **ČESKÁ: U KAPLIČKY 7.00**

PETRKLÍČ - 19. ročník, číslo 2/2024, datum vydání 23.6.2024.

Pro vnitřní potřebu vydává farnost v Kuřimi, Křížkovského 55, 664 34 Kuřim.

E-mail: petrklic.kurim@gmail.com

Webové stránky: <http://www.farakurim.cz/petrklic/archiv>

Fotogalerie farnosti: <http://www.farakurim.cz/fotogalerie>

Redakční rada: Jana Kolaříková, Dáša Montagová, Eva Ryšavá, Jaroslav Filka, Mirek Strašák, Martin Strašák.

Obálka: Bára Polášková.

Uzávěrka příštího čísla je 3. 10. 2024.

Redakce si vyhrazuje právo příspěvky dle potřeby krátit a upravovat.

Tisk: Tiskárna Macek, Jablonec nad Nisou.

NEPRODEJNÉ.